

Engquists tegning af, hvordan Magstræde 17 og 19 nok så ud i 1600-årene, før de fik tilført en etage.

Engquist 1978.

Magstræde 17 og 19 er to huse fra Christian 4.s tid.

Foto: Hanne Fabricius 2006.

af dem ved byens syn ikke var lovlig. Årsagen til erhvervene var selvfølgelig beliggenheden tæt ved havnen, hvor man sørgede for at tilfredsstille de maritime behov. Og dette gjaldt så sandelig også sømændenes tørst.

Jordebogen fra 1581 fortæller, at der blev betalt jordskyld af et bryggers, det vil sige en bygning, som var indrettet til ølbrygning. Bryghuset lå i Læderstræde ved siden af Mads Vingårds porthus, som blev kaldt Skanderborg, og i nærheden af badstuen i Badstuestræde. Huset Skanderborg kan sagtens have været et vinudskænkingssted.

I 1645 var Læderstræde blevet til en skræddergade, selv om de maritime erhverv stadig var til stede. Ud af 29 talte husstande var der syv skrædderfamilier, hvoraf flere havde svende tilknyttet. I samme gade boede også maleren Karel von Mander, der var en af datidens bedste portrætmalere.

Senere flyttede han om i Østergade til et hus, der i ombygget stand endnu eksisterer. Endelig må nævnes en fordreven enkefrue fra Pommern. Her kan kun gisnes om, hvorfor hun blev bortvist fra Pommern.

Magstræde og Snaregade

I løbet af 1500-årene nåede opfyldningen af strandarealerne så langt ud, at Magstræde og Snaregade opstod som en lang, bugtet strandgade, der langs med stranden fortsatte ud i Gammel Strand. Gaderne, der ligger i forlængelse af hinanden, har stadig et bugtet forløb i modsætning til størstedelen af de københavnske gader, der i dag fremstår som lige gader. Dog blev Magstræde rettet en smule ud efter branden i 1728. Man må forestille